

MOOJI

*Psaní
na hladině
vody*

*Spontánní promluvy,
vhledy a kresby*

MAITREA

*Psaní
na hladině
vody*

MOOJI

*Psaní
na hladině
vody*

spontánní promluvy,
vhledy a kresby

„Vstřebat tato rčení je totéž jako navrátit se Domů.”
– Radha

Sestavili
Zendži a Mandžušrí

Přeložili
Janaki a Josef Ananda Skuhrovec

MAITREA

KATALOGIZACE V KNIZE - NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Mooji

Psaní na hladině vody: spontánní promluvy, vhledy a kresby / Mooji ; [z anglického originálu ... přeložili Klára Janaki Matoušková a Josef Ananda Skuhrovec]. -- 1. vyd. v českém jazyce. -- Praha: Maitrea, 2014. -- 209 s.

Název originálu: Writing on water

ISBN 978-80-7500-074-3 (brož.)

111.1/.3 * 130.33+2-188 * 130.31 * 111.83 * 165.023.1 * 123.1 * 159.923.5

* 17.02 * 13

- bytí

- univerzální vědomí

- mysl

- pravda -- duchovní pojetí

- svoboda -- duchovní pojetí

- rozvoj osobnosti -- duchovní pojetí

- životní moudrost -- duchovní pojetí

- úvahy

13 - Filozofie ducha [5]

Mooji

Psaní na hladině vody

Writing on Water

Copyright © Mooji (Anthony Paul Moo-Young), 2011

Translation © Janaki, Ananda, 2014

Czech edition © MAITREA a.s., Praha 2014

ISBN 978-80-7500-074-3

*Věnováno týmu Mooji Sangha,
jehož členové slouží tělem, myslí a Srdcem,
aby se podělili se světem o Pravdu, kterou
objevili skrze satsang.*

Mooji

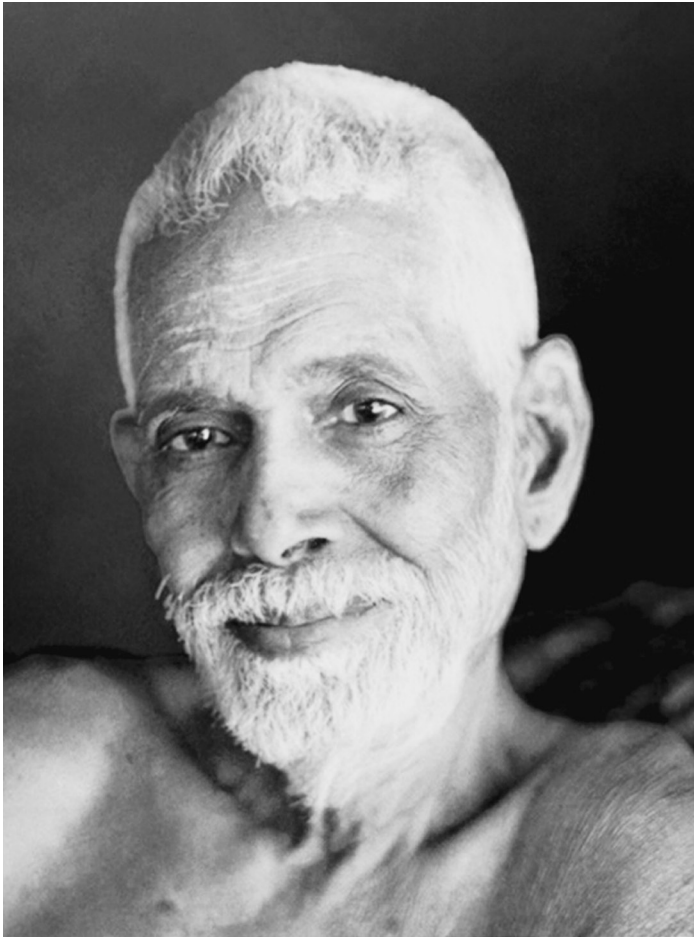
Klaním se
u nohou svého učitele,
ztělesnění Milosti,
Moudrosti a Lásky,
světlo jehož přítomnosti
rozptyluje veškeré pochybnosti
a falešné představy,
a tím ustaluje mysl
v jejím původním stavu
– Nezrozeném Čirém Vědomí

Srí Harilal Púndža (Sri Harilal Poonja)

Milovaný „Papadží“ (Papaji)

Bhagavan Śrī Ramana Mahariši,
světec z Arunačály

PŘEDMLUVA

Držíte v ruce drahokam, který vám může umožnit přímé zažití mysteria, jež je základem celého Univerza. Je to příležitost poznat a ustálit se v poznání, že jste vždy byli nekonečným a dokonalým Bytím.

Mnozí mluví o Pravdě, nemnozí ji znají přímo a mnohem méně je těch, kteří jsou schopni vám ji odhalit. Mooji je jednou z těchto vzácných bytostí, jež poctívají svou přítomností tuto planetu, bytostí, jež není pouze probuzená, ale také umí nasměrovat mysl zpět do jejího zdroje prostřednictvím autority vlastních slov a své přítomnosti. Touto cestou manifestuje jedinečnou schopnost osvobodit upřímné hledající od nadvlády egoistické mysli.

Psaní na hladině vody je zhuštěným paprskem té vroucí záře, kterou je Mooji. Uvnitř jsou obsaženy zlaté valouny moudrosti, jež byly nashromážděny za poslední desetiletí z Moojiho zápisníků a z jeho osobních setkání a satsangů po celém světě. Tato kniha je také pokladem díky originálním kresbám, jež podporují psaná slova Pravdy. V Moojiho kresbách štětcem není žádný úmysl zachytit jakékoliv poznatelné objekty. Je to gejzír kreativní radosti. Jeho kresby vyjadřují spontaneitu a svobodu, jež souzní se životem. Je to víra v interpretace mysli, jež jsou příčinou našeho odbočení od zřejmé pravdy. Jeden způsob, jak se dostat z této pasti, je meditovat nad tím, co zde s námi Mooji sdílí a k čemu neochvějně poukazuje.

Přístup s otevřenou myslí je velkým pomocníkem při čtení této knihy. Není důležité, jakou duchovní literaturu jste četli či jaká duchovní učení jste poznali. Živá slova Pravdy jsou vždy svěží a bezprostřední. To, co následuje, není předkládáno k teoretické diskusi či debatě nebo aby to bylo slepě přijato. Koncepty samy o sobě nejsou neměnné; pouze tak vypadají ve chvíli, kdy připoutáme sami sebe k tomu, co je pocítováno jako důvěrně známé, a kdy se pohybujeme v prostředí, kde předpoklady jsou zřídka kdy zpochybňovány. Pravda nemůže být uspořádaná do sterilních konceptů, žádný koncept není celistvý či jedinečný.

Zveme vás, abyste svou mysl ponořili do tohoto pramene a dovolili svému srdci napít se jasné moudrosti vyzařující z těchto stránek.

Editoři

Jediným smyslem těchto slov
je zanechat vaši mysl prázdnou,
ne plnou.

Jestliže odcházíte s tím,
že jste se něco naučili,
promeškali jste svou příležitost.

Satsang není učení, ale objasňováním,
aby pravého pochopení
mohlo být znovu dosaženo
a falešná představa byla rozptýlena.

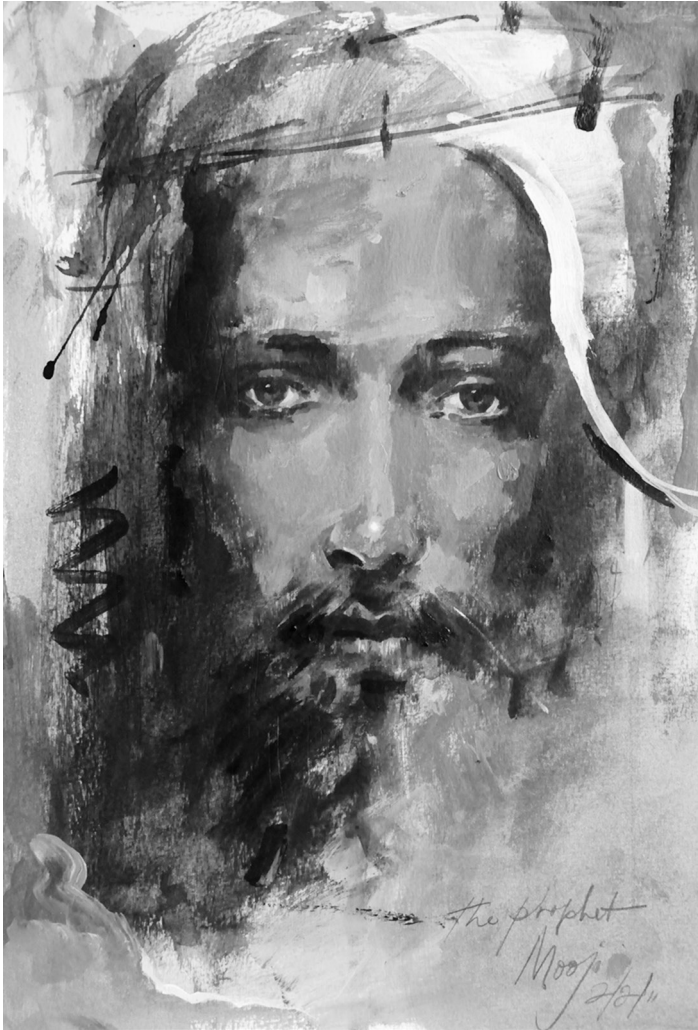

Nejsem
řečníkem ani kazatelem.
Nemám poslání
změnit tento svět. Nemám pro nikoho
žádná originální slova či učení.
Pouze vyjadřuji to, co zažívám ve svém srdci
v nejpřirozenější podobě.
Neokouzlují mě nové myšlenky nebo činy.
Veškerý entusiasmus pro pozemské snahy
a usilování je pryč.
Pro mne jsou myšlenky, slova a skutky
– aktivity života – pouhými nástroji
k servírování prasadu Bytí.

Na úplném konci je to svoboda
i od konceptu svobody, kterou hledáme.
Je to konec veškerého usilování.

Směřujeme svou pozornost, své úsilí
k tomu, abychom se stali tím nejlepším „někým“,
jímž dokážeme být.
To je důsledek našich vnějších okolností
a je to přirozené a nevyhnutelné
až do té doby, než je pravda rozpoznána a potvrzena v srdci.
Rozvíjení se směrem k dokonalosti
je příběhem celého lidstva, ale
není to svoboda, není to pravda.

Všemi způsoby
žijte ten nejvyšší projev, jaký dokážete. Změňte to,
co cítíte, že neslouží vaší svobodě a pravdě.
Následujte výzvu svého srdce, ale neberte
projev jako ztělesnění
nebo definici svého pravého Já.

S vděčností si užívejte svého života
jako daru od života samotného,
jako projev Boha, jako tanec kosmu,
ale zůstaňte uvnitř formy prostým Pozorovatelem.

Mudrc se dívá do zrcadla existence
na obraz, který se jeví jako on sám, ale není zmaten.
Zůstává neměnným Bytím
zářícím uvnitř svatyně prázdnoty.

Nejvíce utrpení přináší, když musíte žít jako „já“
namísto „Já“ – Čirého Vědomí.

Kdo je to dobrý žák?
Mistr v procesu zrání.

Kdo je to mistr?
Úspěšný žák.

Naučená spiritualita
byla vždy snadno k dostání.

Co je vzácné, je Svatost
– ta co září sama sebou,
když je vědění
pohlčeno v Srdci.

Bděte! Prožívejte emoce,
ale nesaňte se jejich kontrolorem.

Krajní lší ega-mysli
je v klouznout za koncept pozorovatele.
Mysl-ego pak řekne
„Nejsem ničím, co se objevuje.“
Pouze moudrý rozpozná jeho přítomnost
a vykoření ho.

Milost Satgurua „vás“ vyhodí pryč
a vstoupí do vaší nepřítomnosti.

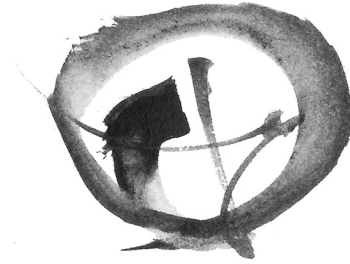
Obrázek vašeho vlastního já je pomíjivý
jako hra světla tančícího na hladině vody.

Tak jako hosté nepřicházejí do restaurace
s vlastním menu,
nežijte v životě se svým vlastním
seznamem požadavků.

Kdo bude spokojený s jídlem,
které mu život připraví?

Není to
pouhé sledování mysli,
ale spíše
rozpoznávání Toho,
v čem je mysl
pozorována.

Zjištění, že žádná představa
nemůže žít bez vás,
zanechá vaši mysl jako otevřený prostor.
Ani nepovažujte žádné představy za pravdu
ani nebuďte jejich vlastníkem.
Nejdůležitější je zdržet se
ztotožňování se s jakoukoliv představou,
ať sebevíce lákavou.
A takto nebudete omezovat
svou přirozenou mysl.

Sebedotazování
nezdokonaluje „já“,
spíše odhaluje fakt,
že „já“ je pouhou myšlenkou,
a nakonec rozpustí tuto „já“ - myšlenku
v jejím zdroji.

Kdo říká,
já nemohu najít „Já jsem“?

Toto „Já jsem“
mluví ve svém zmatení
jako mysl.

Ani tato nálepka „Já jsem“
není nutná,
vy jste tímto „Já jsem“!

A vy jste Tím, k čemu
tato slova „Já jsem“ poukazují.

Svět je plný bláznivých lidí.
Co je tímto bláznovstvím?
Usilování o všední a pomíjivé
zatímco Klenot
samojediné Blaženosti
je přehlížen.

Může se vynořit myšlenka
„Teď je vše v pořádku, ale až se vrátím
do svého každodenního života,
bude to jiné.“
Právě tímto
předpovídáte svůj pád.
Rozpoznejte toto jako myšlenku.
Pociťujte její sílu,
avšak zůstaňte soustředěni,
jako nezúčastněný pozorovatel,
utvrzení ve vědění:
toto není pravda.

Přestože je pravdou,
že cvičení jako taková
nevedou nutně k osvícení,
mají své nezastupitelné místo.
Zpočátku připraví mysl
k tomu, aby byla vnímavější
k jemným pravdám.
V okamžiku, kdy pravé pochopení vyvstane,
cvičení dále přispívají
k upevňování pozornosti v základech Bytí
a k odvrácení veškerých pochybností
vůči tomu, co bylo rozpoznáno
v srdci.

*Když ponoříte prst do vody,
voda se trochu zachvěje,
když je prst vytažen,
voda se znovu uklidní.
Toto je přirozenost vody.
Podobně přirozenost Bytí
je taková, že když je zčeřeno,
navrátí se pak do svého
přirozeného klidu samo o sobě.
Žádná pomoc k tomu není nutná.*

*Ale pokud je zde myšlenka „já”,
prst neustále čeří vodu.*

Spíše než
stát se účastníkem scény,
hledejte pozorovatele.

Když nastane
opravdové setkání
mezi vámi a Guruem,
oba zmizí.

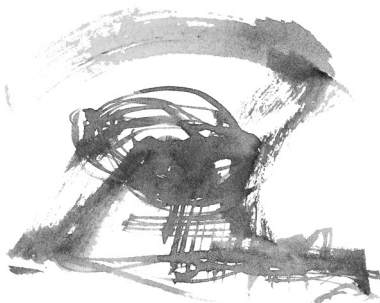
Pouze Satguru,
samojediné Já, zůstává.

Vaše utrpení nepochází
ani tak
ze světa jako takového,
ale spíše z hluku mysli.

Niterný prostor
je přirozené místo odpočinku všech bytostí
– je to místo pravé meditace,
ticha a lásky –
když je kvůli klamnému
ztotožnění se s egem skryté,
do světa vstupuje chaos.

Není žádná „věc“, co by existovala za pocitem „Já jsem“.
Ale vy jako „nic“ existujete za pocitem „Já jsem“.

Tazatel
obvykle nebývá zpochybňován.
To jeho otázky jsou
středem pozornosti.
Většina otázek, objektivních ve své podstatě,
může být zodpovězena
objektivními odpověďmi
v návaznosti na naši myšlenkovou tradici.
Avšak v okamžiku, kdy je položena otázka:
„Kdo je tazatel?“,
zemětřesení vstoupí do mysli
a falešná identita se začne rozpadat
uvolňujíc místo
světlu čirého Bytí.

Pravda je Jedna,
a přesto se projevuje v mnohosti.
Není zde ale nutnost
tlačit váš život do existence bez chuti,
a usilovat tím o zažívání Jednoty.

Je mnoho těch,
kteří mluví
o „Bohu“, „Duchu“ nebo „Vědomí“...
Vzácní jsou však ti, v jejichž přítomnosti
je tato Pravda zjevná.

To, co Jest,
nemá žádnou podobu.
Mysl má mnoho podob, vše, co můžete vidět, je myslí.
Já se však nepodobá ničemu.
Žádný zážitek nemůže být měřítkem
pravého Já.
Tak posvátná, mimo veškeré představy,
mimo veškerá hnutí myslí,
je Absolutní Realita – To, čím ve skutečnosti jsme.
Uvědoměním si tohoto
se přemístíte ze smrti do věčného života.

Mysl,
pohlčena v Srdci,
se znovu objeví jako
ticho a mír.

Smrt
je jedním z úžasných božích nápadů,
neboť strach ze zániku
žene mysl
k hledání toho, co nikdy neumírá –
nezrozeného Bytí.

Mysl
vás vždy pošle
na cestu...

Vy jste
absolutní jednota
mimo dualitu.
Toto jste.

Vy jste
tak zajedno se svým já,
že nedokážete
vnímat sami sebe.
Pouze si můžete představit,
že jste
něčím jiným.

Zrovna tak jako nůž
může nakrájet mnoho zeleniny,
ale nemůže nakrájet sám sebe
nebo váha,
která může zvážit mnoho věcí,
ale nemůže zvážit sama sebe,
právě tak je to s jediným nejvyšším Já
– jedinou Skutečností.

Samojediné a nedělitelné
nemůže vnímat samo sebe,
může pouze vnímat vše,
čím není.

Tou nejvyšší sádhanou je,
když vnímání a bytí
jsou jedním.

Bud'te pravdiví k Lásce.
Nezrad'te Ji.
Pak, v den,
kdy se celý prales myslí
vznítí v plamenech,
vy neutečete.
Zůstanete tišší a klidní,
protože v této chvíli Láska zplodí
své nejsladší ovoce:
nedotčenou Přítomnost.

Držíme se tolika věcí!
Nosíme s sebou tolik vzpomínek,
úmyslů a představ
v kapsách své myslí.
Neustále vyprazdňujte své kapsy.
Některé ojedinělé bytosti,
které vidí zbytečnost
v ukládání bezcenného,
jednoduše vytrhnou své kapsy
a zahodí je pryč!

Já nepředávám Pravdu,
nehledám ji ani ji nesdílím.
Já jsem Pravdou samotnou.

*Proč se cítím tak svázán,
tak nesvobodný?*

Protože jste vychováváni
tomu věřit.

Doktor vám řekne
„Brzy umřete.”

Tento okamžik a tuto zprávu
nikdy nezapomenete.

Mudrc vám jasně ukazuje,
„Vy jste to Věčné,
jež nikdy nezemře.”

Příští moment
to okamžitě zapomenete.

Jak udivující je
falešná představa,
která drží tento svět
v očarování.

*Jestliže vás polibek vašeho milence
dokáže rozpálit,
co potom polibek od Boha,
co s vámi udělá?*

*Dovolte sami sobě
býti doopravdy políbeni z nitra.*

*Polibkem, který vám vaše mysl
nikdy nemůže dát.*

Věčnost není nekonečný čas,
věčnost znamená bezčasovost.

Jste to vy,
kdo určuje,
jestli se něco děje,
anebo ne.

Je zde možnost volby,
není to fakt.

Bez vašeho zájmu
zde není žádný záznam
o tom, že se něco děje.

Jestliže uvěříte pohybu ve své mysli
a ztotožníte se s ním,
– to je „dění se“.

A přesně v tu chvíli se to začne zapisovat
do vaší paměti.

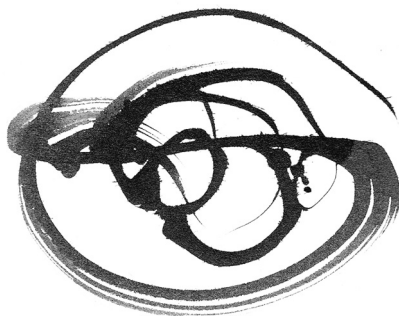
Taková je přirozenost
a mechanismus mysli.

A proto zůstávejte
Pozorností samotnou.

Cesty mysli jsou pradávné,
ale vaše pravé Já je věčné.

Bůh
vám nabízí chléb.
Nežádejte o toast,
udělejte si ho!

Co to je,
co nemůže být proměněno ani odstraněno?
Jaká vzdálenost stojí
mezi vámi
a tím, co nikdy nemůže být
vzato pryč?
Pouhá vzdálenost myšlenky.

Když je poznáno poznání,
ten, kdo by něco znal,
mizí.

Ale i toto „mizení“
je iluze. Toto neměnné Já
je všepřesahující,
mimo objevování se, mimo mizení.

Nepochopitelné.

Skrze víru ve slova Mistra
je zákal klamně identity odstraněn
a samojediné Já je odhaleno.

A tak odpadá tíha
ega, arogance, pýchy, strachu
a veškerého utrpení.

A člověk začne vnímat – nikoli pravé Já –
ale ryze z pravého Já
pomíjivost projeveného světa.

Přestaňte se snažit
vysvětlit svou mysl.
Jednoduše buďte pravým Já.

Slova poukazující
z Pravdy k Pravdě
se navracejí zpět do Prázdnoty
ve chvíli, kdy je jejich
poslání dokončeno.
A proto zde nejsou k tomu,
aby se sbírala a vystavovala
v muzeu myslí.
Když se živá slova změni ve strnulé koncepty,
stanou se pro usilujícího
sarkofágem.

Proč požadujete tolik předtím,
než si dovolíte
jednoduše spočinout jako Bytí?
Odložte kontrolní seznam
pro osvětlení. Je to pouhý výmysl myslí
snažící se vás ošidit o mír,
kterým už ve své podstatě jste.